

ling ved udgangen. Udvalget råder ikke over statistisk materiale på dette område.

Tilskud kommer fra menighedsråd, kulturministerium, kommuner, amter samt pengeinstitutter, fonds m. v.

Menighedsrådenes muligheder for et yde tilskud er stærkt begrænset af, at tilskud til koncerter ikke kan forekomme på rådernes budgetter, men skal tages fra rådighedsbeløbene.

Der er nogenlunde typisk tale om tilskud fra menighedsrådene på imellem 3.000 og 5.000 kr. årligt, dog rækkende fra 0 til 30.000 kr. »Organistbogens« oplysninger om tilskud fra anden side er usikre – antagelig ufuldstændige – hvor de forekommer, er der typisk tale om tilskud på imellem 1.000 og 2.500 kr. årligt.

Med det store antal koncerter er der næppe tvivl om, at kirkekoncerterne er en meget væsentlig del af landets koncertaktivitet i det hele taget. I mange mindre byer kan det være den eneste koncertaktivitet overhovedet.

Kirkekoncerterne er imidlertid ikke kun koncerter på linje med den øvrige koncertaktivitet i landet.

Såvel de tekster, der fremføres, som den musik, der associerer til salmer eller til bibeltekster, vil ofte af tilhørere modtages som forkyndelse på linje med forkyndelsen ved gudstjenesterne.

Koncerterne må betragtes som værende en del af kirkenes liv. Det må derfor være naturligt, om koncerterne finansieres af kirken. Dette er imidlertid ikke muligt i tilstrækkelig grad, med de ringe muligheder menighedsrådene har for at yde tilskud.

Udvalget kan derfor tilslutte sig rådets bemærkning i rapporten, om en drøftelse med kirkeministeriet og landsforeningen af menighedsrådsmedlemmer.*) Udvalget skal udtrykke ønsket om, at spørgsmålet om menighedsrådenes muligheder for at give tilskud til kirkekoncerter bliver et centralt punkt i disse drøftelser, og at drøftelserne kan være medvirkende til, at menighedsrådene ikke blot får mulighed for, men pligt til, at yde tilskud til kirkekoncerter, tilskud af en størrelse som står i direkte forhold til det antal koncerter, den pågældende organist er forpligtet til at arrangere ifølge stillingens koncertkvotering.

Udvalget finder, at den ideelle – og naturlige – ordning af økonomien i forbindelse med kirkekoncerter må være, at koncerterne finansieres over kirkeligningen, og at stat, amter og kommuner yder støtte til mere udgiftskrævende aktiviteter.

b) »En vurdering af udnyttelsesmåder af den i organistsættelsen indbyggede koncertkvotering«

Vedrørende vurderingen af udnyttelsesmåden af koncertkvoteringen skal der henvises til pkt. a). Dertil kan føjes, at koncertkvoteringen utvivlsomt har haft afgørende indflydelse på, at antallet af kirkekoncerter er øget indenfor de senere år.

c) »En redegørelse for problematikken omkring kirkerums anvendelighed til musikfremførelser af også ikke-kirkelig musik«

Da der ikke findes nogen definition på begrebet »Kirkemusik« i relation til den musik, der opføres ved kirkekoncerter, er det i denne forbindelse heller ikke muligt at definere begrebet »Ikke-kirkelig musik«. Derimod kan der være tale om musik – og især tekster – det almindeligt ikke anses for at være »passende« at opføre i en kirke.

Grænserne for det »passende« er meget flydende. Dels bestemt af lokal tradition, dels bestemt af indstillingen hos menighedsråd, præster, biskopper og organister.

For øjeblikket er der antagelig en tendens til, at grænserne udvides. Den lokale organist vil kende disse grænser. Andre arrangører af kirkekoncerter – musikforeninger, landsdelsorkestre m. v. – må nærme sig disse grænser med varsomhed.

Udefra kommende arrangører af kirkekoncerter bør være opmærksomme på, at kirkerummene langtfra overalt betragtes som koncertlokaler, og at man ikke uden videre kan gå ud fra, at den musik, der accepteres opført i den ene kirke, også vil blive accepteret i den anden.

d) »En redegørelse for mulighederne for anvendelse af instrumentalesembler ved kirkekoncerter«

*) Udvalget skal henlede opmærksomheden på, at det anser det for nødvendigt, at bestyrelsen for Dansk Organist- og Kantorsamfund er med fra starten af disse drøftelser.